

ഫോറം നിർമ്മിച്ച തുണൽ വിഭജനമാണ് ഇളം നീലനിറത്തിലുള്ള ഉടുപ്പുകളും ചുവന്ന ടൈയും അടങ്ങിയ ഈ പുതിയ യൂണിഫോറം സംവിധാനം ചെയ്തത്. ഈ യൂണിഫോറത്തിൽപ്പെട്ട തൊപ്പിക്കു പഴയ തൊപ്പിയുടെ പകുതി കനമേയുള്ളവത്രേ. 'തലക്കനം' റെയിൽവേ ജോലിക്കാർക്കു പരിചയപ്പെട്ട സ്രീകളായ ടിക്കറ്റ് ഇൻസ്പെക്ടർമാരുടെ യൂണിഫോറം എയർഹോസ്റ്റസ്സുമാരുടേതുപോലെയാണ്. നീലയും ചുവപ്പും തന്നെയാണ് അതിന്റെ നിറം.

ഇൻസ്പെക്ടർമാരുടെ പരിശീലനത്തിൽ ഓർമ്മ, ക്യാച്ച്, ആശയവിനിമയം, വാദപ്രതിവാദം, ചോദ്യോത്തരങ്ങൾ, സംഘർഷങ്ങളെ നേരിടേണ്ട വിധം എല്ലാം ഉൾപ്പെടും.

ടിക്കറ്റ് ഇൻസ്പെക്ടർമാർ യാത്രക്കാരിൽനിന്നു കൈമടക്കും (ടിപ്പ്) വാങ്ങാമോ? പരിശീലനത്തിലെ ഒരു മുഖ്യവിഷയം ഇതാണ്. 'യാത്രക്കാർ എന്തെങ്കിലും കൈമടക്കു തന്നാൽ റെയിൽവേ ജോലിക്കാർ അതുവാങ്ങാതിരിക്കരുത്. വാങ്ങാതിരുന്നാൽ യാത്രക്കാർ മുഷിഞ്ഞേക്കും' എന്നാണത്രേ ഈ സ്റ്റാഫ് കോളേജുകളിൽ പഠിപ്പിക്കുന്നത്.

ഏതായാലും, യാത്രക്കാരിൽനിന്നു കൈമടക്കു ബലാൽക്കാരമായി പിടിച്ചുപറിച്ചെടുക്കാൻ അവിടെ പഠിപ്പിക്കുന്നില്ല!

'രണ്ടു ആളുകൾക്കിടയിലുള്ള ഏറ്റവും ദൂരം കുറഞ്ഞ വഴിയാണ് ഒരു പുഞ്ചിരി' എന്ന മുദ്രവാക്യം, ഈ പരിശീലനത്തിനുള്ള പാഠപുസ്തകത്തിൽ ഒരു മുഴുപേജിൽ അച്ചടിച്ചിരിക്കുന്നു.

ആ മുദ്രവാക്യം ഒന്നുകൂടി വായിച്ചോളൂ. കഴിയുമെങ്കിൽ ഓർമ്മയിൽ സൂക്ഷിക്കുകയും ചെയ്തോളൂ:

'രണ്ടാളുകൾക്കിടയിലുള്ള ഏറ്റവും ദൂരം കുറഞ്ഞ വഴിയാണ് ഒരു പുഞ്ചിരി!'

(ഈ കുറിപ്പിലെ വിവരങ്ങൾ 1986 ജൂൺ 7-ാം തീയതിയിലെ 'ദി വെൽറ്റ്' എന്ന പത്രത്തിലെ ഒരു ലേഖനത്തിൽനിന്നു എടുത്തവയാണ്.)

(24 ആഗസ്റ്റ്, 1986)

103. ഹാലിയുടെ ധൃമകേതു

ഹാലിയുടെ ധൃമകേതുവിനെ നിങ്ങൾ കണ്ടുവോ? ഞാൻ കണ്ടില്ല. 1985 മാർച്ചിൽ എഴുതിയ ഒരു ലേഖനത്തിൽ ഞാൻ പ്രസ്താവിച്ചിരുന്നു, 1985 നവംബറിൽ അവനെ വെറും കണ്ണുകൊണ്ടു കാണാൻ കഴിയുമെന്ന്. പക്ഷേ, സാധനങ്ങൾ ഏഴിരട്ടി വലുതാക്കി കാണിക്കുന്ന കഴൽക്കണ്ണാടികൊണ്ടു നോക്കിയിട്ടും എനിക്കു അവനെ കാണാൻ കഴിഞ്ഞില്ല. 1986 ഫെബ്രുവരിയിൽ ഈ ധൃമകേതു ഇത്തവണത്തെ യാത്രയിൽ ഭൂമിയോടു ഏറ്റവും അധികം അടുത്തപ്പോഴും അവൻ എന്റെ ദൃഷ്ടിയിൽനിന്നു അകന്നുനീന്തേയുള്ളൂ. ശാസ്ത്രസാഹിത്യ പരിഷത്തുകാരുടെ ശിക്ഷണത്തിൽ, രാത്രി ഉറക്കമില്ലാതെ, കഴൽക്കണ്ണാടിയിലൂടെ നോക്കിയ ചിലർ മങ്ങിയ ഒരു പ്രകാശബിന്ദുവിന്റെ രൂപത്തിൽ അവനെ കണ്ടതായി പത്രങ്ങളിൽ റിപ്പോർട്ട് ചെയ്തിരുന്നു. ആവിധത്തിൽ ഒരു ധൃമകേതുവിനെ കാണാൻ എനിക്കു ആഗ്രഹമില്ല. പകരം, ആകാശത്തിലുള്ള അസംഖ്യം ചെറു നക്ഷത്രങ്ങളിലൊന്നിനെ കണ്ടാൽ പോരേ? നീണ്ട വാലും പ്രകാശിക്കുന്ന തലയുമായി, ആകാശം നിറഞ്ഞു

നില്ക്കുന്ന രൂപസൗഭാഗ്യത്തോടെ, പ്രത്യക്ഷപ്പെടുമെങ്കിൽ മാത്രമേ ധൂമകേതുവിൽ എനിക്കു താല്പര്യമുള്ളൂ. ഇപ്പോൾ ധൂമകേതു ഭൂമിയുടെ പരിസരത്തിൽനിന്നു വന്നവഴിയെ മടക്കയാത്ര തുടങ്ങിയിരിക്കുകയാണ്. ഇനി ഏഴുപത്താറു വർഷങ്ങൾ കഴിഞ്ഞു, വലിയ വാലുമായി ഈ ധൂമകേതുവീണ്ടും വന്നെത്തുകയാണെങ്കിൽ, അപ്പോൾ ഞാൻ ജീവിച്ചിരിപ്പുണ്ടെങ്കിൽ ശരി, ഞാനില്ലെങ്കിൽ വേറെ അനവധി മനുഷ്യർ അന്നു ജീവിച്ചിരിപ്പുണ്ടാവുമല്ലോ, അവർക്കായി ഹാലിയുടെ ധൂമകേതുവിനെ ഞാൻ വിട്ടുകൊടുക്കുന്നു.

ഈ യാത്രയിൽ മനുഷ്യരുടെ സൗന്ദര്യശൃംഗലയെ സന്തർപ്പണം ചെയ്തില്ലെങ്കിൽക്കൂടി, ഹാലിയുടെ ധൂമകേതു അവരുടെ വിജ്ഞാനശൃംഗല ശമിപ്പിക്കുന്നതിനു ധാരാളം വിഭവങ്ങൾ നൽകിപ്പോയിട്ടുണ്ട്. മനുഷ്യർ അയച്ചുവരും അതിസൂക്ഷ്മങ്ങളായ യന്ത്രോപകരണങ്ങൾ അടക്കം ചെയ്തവയും ആയ അഞ്ച് അന്തരീക്ഷയാനങ്ങൾ ഇത്തവണ അടുത്തുചെന്ന് ധൂമകേതുവിനെ മുട്ടിയുരുമ്മി. ഈ യാനങ്ങളിൽ രണ്ടെണ്ണം സോവിയറ്റ് യൂണിയൻ അയച്ചവയാണ്; രണ്ടെണ്ണം ജപ്പാന്റെ വക; ഒരേണ്ണം യൂറോപ്യൻ സ്പേസ് ഏജൻസിയുടേതും. ഇവയിലെ ഉപകരണങ്ങൾ ശേഖരിച്ചു അയച്ചുതന്ന ധൂമകേതുവിന്റെ വിവരങ്ങൾ ക്രോഡീകരിക്കപ്പെടുവരുകയാണ്. 'നേച്ചർ', 'സയൻസ്' മുതലായ ശാസ്ത്രീയ ആനുകാലികങ്ങളിൽ ഈ വിവരങ്ങൾ ഉൾക്കൊള്ളിച്ചുള്ള ലേഖനങ്ങൾ 1986 മെയ് മാസത്തിൽ പ്രസിദ്ധീകരിക്കുമത്രേ.

ഒരു തലയും ഒരു വാലും—അതാണു ധൂമകേതു. തലയിൽ കനത്ത ഒരു കേന്ദ്രവും, അതിനു ചുറ്റും നേർത്ത റൊവരണവും ഉണ്ടായിരിക്കും. കേന്ദ്രത്തെ 'ന്യൂക്ലിയസ്' എന്നു വിളിക്കുന്നു. ആവരണത്തെ 'കോമ' എന്നും. 'അഴുക്കു നിറഞ്ഞ ഒരു മഞ്ഞുണ്ട' ആണു് ധൂമകേതുവിന്റെ ന്യൂക്ലിയസ് എന്ന സിദ്ധാന്തം. 1950-കളിൽ അമേരിക്കൻ ജ്യോതിശ്ശാസ്ത്രജ്ഞൻ ഫ്രെഡ് വിപ്പ്ലും പ്രചരിപ്പിക്കുകയുണ്ടായി. സൂര്യനോടു് അടുക്കുമ്പോൾ ഈ മഞ്ഞുകട്ട ഉരുകുകയും, അതിന്റെ ആവിയും പൊടിയും ന്യൂക്ലിയസ്സിനു ചുറ്റും 'കോമ' എന്ന, പ്രകാശമോലാവരണമായി മാറുകയും ചെയ്യുന്നു എന്നു് ആയിരുന്നു ഫ്രെഡ് വിപ്പ്ലും കരുതിയതു്.

'അഴുക്കു മഞ്ഞുണ്ട' സിദ്ധാന്തം തെറ്റാണെന്നു് ഇപ്പോൾ തെളിഞ്ഞിട്ടുണ്ടത്രേ. കറുത്തു കട്ടിയായ ഒന്നാണു് ഹാലിയുടെ ധൂമകേതുവിന്റെ ന്യൂക്ലിയസ്. ഒരു അഗ്നിപർവതത്തിൽനിന്നെന്നപോലെ ഈ ന്യൂക്ലിയസ്സിൽനിന്നു് ഇടയ്ക്കിടെ മഞ്ഞും പൊടിയും ബാഹ്യാന്തരീക്ഷത്തിലേക്കു തെറിക്കുന്നു. 'യുറാനസ്' എന്ന വിദൂരഗ്രഹത്തിനു ചുറ്റുമുള്ള ചന്ദ്രന്മാരിൽ കാണുന്ന അതേ പദാർത്ഥംതന്നെയാണു് ധൂമകേതുവിന്റെ ന്യൂക്ലിയസ്സിലുള്ളതെന്നു് ഇപ്പോൾ ഉഘാപിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ഈ ന്യൂക്ലിയസ്, മുമ്പു കരുതിയിരുന്നതിനേക്കാളൊക്കെ വലുതാണെന്നും അറിവായിട്ടുണ്ടു്. ചുരുങ്ങിയതു പതിനൊന്നു കിലോമീറ്റർ നീളവും ഏഴരകിലോമീറ്റർ വീതിയും ഉള്ളക്കിഴങ്ങിന്റെ ആകൃതിയുണ്ടത്രേ ഈ ന്യൂക്ലിയസ്സിനു്. അതിന്റെ ഉപരിതലം വെൽവെറുപോലെ കറുകുരുത്തതാണു്. ഏതു ചെറിയ വെളിച്ചവും അതിൽ തട്ടി പ്രതിഫലിക്കും. മീമൈൻ വാതകം ഉറഞ്ഞുണ്ടായ മഞ്ഞു് സൂര്യരശ്മികളേറു കരിയായതാണു് ഈ കറുത്ത വസ്തു എന്നു് ഉഘാപിക്കപ്പെടുന്നു. മീമൈനു പുറമേ വെള്ളത്തിന്റെയും അമോണിയയുടെയും ഹിമവും ധൂമകേതുകേന്ദ്രത്തിലുണ്ടു്. ധൂമകേതുകേന്ദ്രത്തിൽ കഴമ്പുപരുവത്തിൽ കാണുന്ന ഇതേ പദാർത്ഥം ഉപയോഗിച്ചാണു പ്രപഞ്ചം സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ടതു് എന്നു ചില ശാസ്ത്രജ്ഞർ ഉഘാപിക്കുന്നു.

സൗരവ്യൂഹത്തെ വലയം ചെയ്തു്, ബാഹ്യാന്തരീക്ഷത്തിൽ, മോലം

പോലെ ഒരു ആവരണമുണ്ടെന്നു് യാൻ ഊർട്ട് (Jan Oort) എന്ന ഡച്ച് ജ്യോതിശ്ശാസ്ത്രജ്ഞൻ ഉപഹിക്ഷകയുണ്ടായി. 'ഊർട്ട് മോലം' എന്ന് അറിയപ്പെടുന്ന ഈ ആവരണത്തിൽ രണ്ടലക്ഷം കോടി ധൂമകേതുക്കളുണ്ടത്രേ. അകലേക്കുടി കടന്നു പോകുന്ന ഏതെങ്കിലും നക്ഷത്രത്തിന്റെ ആകർഷണത്താലോ മറ്റോ ഊർട്ട് മോലത്തിൽ ക്ഷോഭം ഉളവാകുമ്പോൾ, അതിൽനിന്നു് ഒരു ധൂമകേതു പുറംതള്ളപ്പെടുകയും, ദീർഘവൃത്താകൃതിയിലുള്ള ഒരു പഥത്തിലൂടെ അതു സൂര്യനെ പ്രദക്ഷിണംവയ്ക്കാൻ തുടങ്ങുകയും ചെയ്യുന്നു. ഹാലിയുടെ ധൂമകേതുവിന്റെ ചരിത്രവും വ്യത്യസ്തമാകാൻ വഴിയില്ല. ഇത്തരം കോടിക്കണക്കിന് ധൂമകേതുക്കൾ ഒന്നിച്ചു ചേർന്നാണു് നെപ്റ്റ്യൂൺ, യുറാനസ് മുതലായ വിദൂരഗ്രഹങ്ങൾ രൂപംകൊണ്ടിട്ടുള്ളതു് എന്നു വന്നുകൂടായ്കയില്ല.

ഊർട്ട് മോലപരിസരത്തിൽനിന്നു് ഓരോ മിനിറ്റിലും ഇരുപതു ചെറിയ ധൂമകേതുക്കൾ വീതം ഭൂമിയുടെ വളരെ മുകളിലുള്ള അന്തരീക്ഷത്തിലേക്കു വീണുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതായി ചില ജ്യോതിശ്ശാസ്ത്രജ്ഞർ സങ്കല്പിച്ചിട്ടുണ്ടു്. ഭൂമിയിലും വെള്ളി മുതലായ ചില ഗ്രഹങ്ങളിലുമുള്ള വെള്ളം ഈ ധൂമകേതുക്കൾ ബാഹ്യാന്തരീക്ഷത്തിൽനിന്നു കൊണ്ടുവന്നതാവാമത്രേ. കോടിക്കണക്കിന് വർഷങ്ങളും ധൂമകേതുക്കളും വേണ്ടിവന്നിരിക്കാം നമ്മുടെ കടലുകളെ വെള്ളംകൊണ്ടു നിറയ്ക്കാൻ.

ധൂമകേതുവിന്റെ 'കോമ'യിൽ വാതകവും പൊടിയും ആണെന്നു പറഞ്ഞുവല്ലോ. പൊടി എന്നാൽ എന്താണു്? സിഗരറ്റിന്റെ പുകയായി നാം കാണുന്നതു നന്നത്ത പൊടിയാണു്. ഈ പൊടിയുടെ ഓരോ കണത്തിന്റെയും പത്തുലക്ഷത്തിലൊരു ഭാഗം മാത്രം വലിപ്പം വരുന്നതാണു ധൂമകേതുവിന്റെ 'കോമയി'ലെ പൊടി. അന്തരീക്ഷത്തിൽ നിറഞ്ഞുകിടക്കുന്ന ഈ പൊടി ഉറഞ്ഞുകൂടിയൊന്നു നക്ഷത്രങ്ങളും ഗ്രഹങ്ങളും മറ്റും ആയിത്തീരുന്നതു്.

ധൂമകേതുവിന്റെ ന്യൂക്ലിയസ്സിനു തണുപ്പല്ല, ചൂടാണു്. വെയിൽ തട്ടുമ്പോൾ അതിൽ, അഗ്നിപർവതത്തിലെപ്പോലെ, സ്റ്റോടനങ്ങൾ ഉണ്ടാകുന്നു. വ്യാഴം എന്ന ഗ്രഹത്തിന്റെ ഒരു ചന്ദ്രനായ 'ഇയോ'വിലും ഉണ്ടത്രേ, പൊടി പൊട്ടിച്ചിതറുന്ന ഇത്തരം അഗ്നിപർവതങ്ങൾ. ധൂമകേതുവിന്റെ ന്യൂക്ലിയസ്സിൽ സ്റ്റോടനം ഉണ്ടാകുന്ന ശക്തി എന്തു് എന്ന് അറിവായിട്ടില്ല.

കിട്ടിയിടത്തോളം വിവരങ്ങൾവെച്ചു ധൂമകേതുവിനെപ്പറ്റി ശാസ്ത്രജ്ഞന്മാർക്കു പലതും പറയാൻ കാണും. സൗരവ്യൂഹത്തിനു പുറത്തുനിന്നു വരുന്ന ഒരു അതിഥിയാണു് ധൂമകേതു എന്നതിനാൽ, അതിന്റെ ഘടനയിൽനിന്നു പ്രവഞ്ചോല്പത്തി സംബന്ധിച്ച പല നിഗമനങ്ങളിലും അവർ ചെന്നെത്തും. എല്ലാം കഴിഞ്ഞാലും, സത്യം കവി പറഞ്ഞതിന്നടുത്തു് എവിടെയോ ആയിരിക്കും.

അനന്ത, മജ്ഞാത, മവർണനീയം
 ഈ ലോകഗോളം തിരിയുന്ന മാർഗം
 അതികലങ്ങളാണൊരിടത്തിരുന്നു
 നോക്കുന്ന മർത്ത്യൻ കഥയെന്തു കണ്ടു?

(22 ജൂൺ, 1936)